

5048/281/3

JAK SE SLUŠNĚ CHO VATI

REŽIE: PETR SCHULHOFF - KAMERA: SVATOPLUK MALÝ

KAMU 2011

Tábor Kadov I. běh

1. 7. - 22. 7. 2011

165611

CÍSLO:

KRÁLOVSTVÍ ČESKÉ

LIST DOMOVSKÝ,

JMÉNO OBEC *Kadov*

POTVRZUJÍ, ŽE

IMENO *František Dřezal*

ZAMĚSTNÁNÍ *učitel*

ROK NAROZENÍ *15. června 1890*

STAV *svobodný*

MÁ V TĚTO OBCI PRÁVO DOMOVSKÉ A JE ZAPSÁN V MATRICE OBECNÍCH PŘÍSLUŠNÍKŮ

V PRAZE, DNE *27.*

PODPIS: *František*

16. 1. 1939

Roskas pro obyvatele!!

Zakázáno jesti se nadáti účasňiti shromazdo vacich akci a kulturnich sešlosti jez by nebyla scvřelena či svolaná emisarem pro tuto věc her L. von Kepke.

Toto nařizení při cházi v platnosti dne dnešního!

Befehl für die Bevölkerung!!

ist verboten sic' ... nstaltungen ... e Sar ...

Versammlungen und ... ligen, die nicht durch den ... Emissar Herr L. von ... ft wurden.

ute in v

František Dřezal

ceteh

Průběh celotáborového dobrodružství

Při cestě na noční hru některý z prvních večerů nás letos čekalo překvapení.

Uprostřed rybníka stála na vodě bílá postava. Jen tak na vodě! Udivením jsme zůstali všichni stát a zmlkli jsme. Ani jsme nedýchali, jen jsme poslouchali zvuky nočního lesa. Ty dodávaly výjevu na dramatičnosti, postava v bílém nás však zprvu vůbec nevnímala, v klidu dokráčela až ke břehu a vystoupila z vody. Ta se jen lehce zavlnila. Teprve pak se před námi zastavila a my pochopili, že na nás čekala. Beze slova nám pokynula, abychom ji následovali. Šli jsme za ní jako očarovaní. Jakmile se postava zastavila a počkala, až dojdeme blíže, ukázala na zem a rozplynula se v mlze. Začali jsme na místě pátrat, abychom zjistili, co to všechno mělo znamenat a co po nás chtěla. Po chvílce hledání jsme narazili na místo, které nám naznačovala, a začali jsme rukama a klacky šfourat v zemi. Narazili jsme na rozpadající se obal. Opatrně jsme jej vyjmuli ze země a v jeho skrytu našli starou truhlu, menší bedýnku ošetřenou tak, aby co nejméně podléhala rozkladu.

Po otevření se nám odhalila spousta zajímavých věcí, hned na vrchu byl dopis, který byl adresován jakémusi Františku Dřízalovi. Moc věcí jsme z něj zpočátku nepochopili, ale alespoň nám objasnil, z jaké doby truhla pravděpodobně pochází. Byl datován 25. IX. 1938, tedy pár dní po vyhlášení mobilizace v tehdejší ČSR na obranu proti nacistickému Německu. V bedně byly i další věci, které upoutaly naši pozornost, například filmová klapka, obal od filmu, nějaké výstřižky z novin, známky a mince, další dopis ohlašující katastrofu Mnichovské dohody a hlavně deník. Deník Františka Dřízala.

Z něj jsme si přečetli, že je učitel a v obci organizuje zdejší kulturní život. Je to hudebník, příležitostný básník, vedoucí ochotnického spolku a amatérský filmař. Každoročně v Kadově pořádá „festival“, na němž se předvádějí různí lokální umělci a občas přijede i někdo z Prahy. Je zamilovaný do krásné Anežky a ona zas do něj. Dozvěděli jsme se i jeho dojmy z oné chmurné doby.

V deníku byly i básničky a také jedna hezká písnička. Všechny se nám zdály krásné, v té době ale byly nebezpečné, proto je František musel ukrýt. Písnička se nám líbila natolik, že jsme si ji zvolili za hymnu letošního tábora. Taky jsme zjistili, že Františkovi ztěžoval život nějaký Kepke, emisar zmocněný pro kulturu a hospodaření, který prakticky okamžitě přebíral dohled nad životem v celé vesnici, zakázal veškerou kulturu, která nebyla vhod nastupujícímu režimu, a zahleděl se do učitelovy dívky. Františkův život jde dál, jak to jen jde v okleštěné zemi. Naše dění na táboře se točí okolo věcí nalezených v krabici, zkoumáme, co to znamená a co po nás asi chtěla záhadná postava v bílém. Další den hned po ránu na snídani se uprostřed louky, která s námi sousedí, objevuje další postava, tentokrát ale není v bílém a evidentně to není ta samá. U malého ostrůvku v louce, kterému vévodí ve středu malá břízka, nám nechává vzkaz. Na krásném velkém papíře bylo jen jedno slovo – literatura. Vzhledem k zápisům v deníku jsme si domysleli, že jde o Múzu, o bájnou řeckou bytost, která umělcům vnukává nápady pro jejich tvorbu. František se o Múzách v deníku zmiňuje několikrát. Představuje si je jako bytosti nevnímající okolí, tančící okolo umělce, poskytující mu inspiraci, kterou umělec okamžitě přenáší na papír, na plátno, do hudební osnovy. Múzy jsme za tábor viděli několikrát, celkem se nám zjevily tři – Múza literatury, hudby a herectví (divadlo a film).

František chodil inspiraci čerpat nedaleko Kadova, na místa, která nám jsou dobře známá, jsou v okolí našeho tábora a jsou krásná i po desetiletích, kdy na nich místo Františka rádi trávíme čas my. Múzy nám pomáhají, dávají nám inspiraci. Tu rozhodně budeme potřebovat, protože jsme se rozhodli, že zorganizujeme festival, který František Dřízal pořádal v okolí Kadova a který zanikl, když ho okupanti zakázali. Múzy mají dobrý důvod nám pomáhat, samy chtějí, aby byl obnoven odkaz umělce, který byl umlčen. I ony dobře vědí, že ve válce Múzy mlčí.

Muži z Říše Šedi ale o sobě dávají poprvé vědět. V noci se objeví na okraji tábora se zapálenými loučemi. My vyrážíme za nimi, najednou se mezi stromy v lese objevuje scéna, kde se mísí veselí na festivalu a jedoucí tanky. Šediváci nám poprvé začínají

vyhrožovat a snaží se nás odradit od myšlenky pomoci Múzám. Ale kdeže, to na Loukaře neplatí!

Abychom zjistili další informace o tom, jak festival vypadal, a dozvěděli jsme se více o učitelích, vyrážíme do vesnice. Po delším hledání se nám podaří přemluvit správce fary, která stojí hned vedle bývalé školy. Na škole je také deska zmiňující se v historii školy o učitelích z okolí, kteří byli za války zatčeni. Mnozí z nich válku nepřežili. Jsme vpuštěni do starých doposud nezrekonstruovaných prostor fary. V jejich sklepech objevujeme několik špinavých, ale čitelných listů papíru. Je to fragment scénáře muzikálu, který František Dřízal připravoval. Tento muzikál vůbec nevoněl novým vládcům, byl o lásce a o době, která právě lásce nepřála.

Naštěstí František stačil muzikál ukrýt za pět minut dvanáct před svým zatčením. Ještě ten den večer vidíme v nočním výjevu, proč vlastně František skončil v lágru. Kepke, emisar pro kulturu, na něj měl spadeno nejen kvůli jeho umělecké tvorbě, ale i kvůli tomu, že by rád měl Anežku, Františkovu dívku, sám pro sebe. Při procházce ji chtěl překvapit, osamocená Anežka však nechtěla být Kepkemu po vůli. Objetí se bránila natolik, že ji Kepke nakonec uškrtil. V tu chvíli ho zahlédl František, který šel na stejné místo ukrýt svoji protirežimní tvorbu.

Kepke samozřejmě nebyl sám, a když František přispěchal své milované na pomoc, nohsledi zákeřného emisara ho zatkli. František byl obviněn z Anežčiny vraždy a díky křivým svědectvím Kepkeho strážců odsouzen do lágru, který nepřežil.

V tu chvíli se rozhodneme, že za každou cenu tuto křivdu napravíme, a kromě toho obnovíme tradice, které učitel František v kraji udržoval. Byl tu ale jiný problém, neboť kolem tábora začaly brouzdat dvě postavy s helmami na hlavách a v dlouhých kabátech, chodily vojenským pochodovým krokem a šel z nich strach.

Začali jsme mít pocit, že si nás prohlízejí a zkouší. Po několika zjeveních ale přitvrzují, dokonce nám nabízejí „ochranu“, když se zavážeme, že přestaneme zpívat, tancovat a hrát všechny hry. Tihle Šediváci z Říše Šedi se nám marně podbízejí, nakonec se rozhodnou nás zastrážit. Nejprve během dne zapálí všechny vlajky družinek, ale od našeho úsilí užít si tábor a všechny věci, které nás baví, a pomoci

Zdravím Vás, Loukaři!

Je dobře, že jste se nezalekli šedivých mužů.
A nepodepsali jejich ultimátum! Také
František by měl radost. Miloval hudbu, zpěv,
tanec. Věskere' umění. Sám byl inspirován
všemi múzami. Jedno z jeho nenaplněných přání
bylo uspořádat kadovské slavnosti Viktora
16.7.1939. Už měl připravené plakáty!
Měl by velkou radost, kdyby se vám po 72 letech
podařilo tento festival uskutečnit.

Kaše Aneta

Múzám, aby umění žilo dál, nás to neodradí. Naopak. Dál zpíváme ostošest a užíváme si všechny radosti života. Nenecháváme se vyvést z míry, ani když nám Šediváci pečlivě uklizený tábor v naší nepřítomnosti rozházejí, vyházejí věci z většiny stanů a svážíou vedoucí, kteří v táboře zůstali, včetně kuchařů. Hledali dokumenty a Františkovy básničky, muzikál a ostatní věci. Naštěstí jsme vše včas ukryli a cestou ze hry je zahnali.

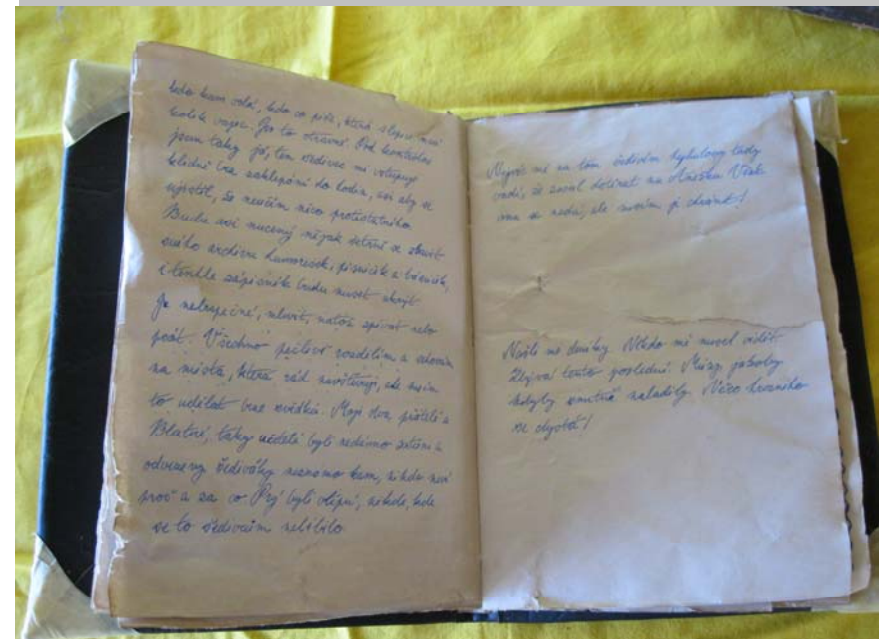
Je to i pomsta za festival, který se nám podařilo uspořádat na Františkovu počest. Na festival přijely i kapely z Prahy a náramně jsme si ho užili tak, jak si to učitel vždycky přál.

Festival nás nabíjí energií natolik, že začínáme studovat muzikál a trénovat jeho předvedení. To se nám nakonec povede dokonale. Herci i diváci jsou úžasní, v kadovské škole v divadelním sále s podiem několik minut po představení ještě stále burácí zasloužený aplaus.

Poté, co se nám takhle podaří uctít památku Františka a jeho odkazu, spatříme Múzy posílené naší pomocí, jak tancují kolem postavy, která nápadně připomíná Kepkeho. Ten se bezmocně potácí a plazí, až po něm zbývá jen čepice. V tu chvíli z lesa vystoupí Anežka, poděkuje nám za Františka a změní se v bílou holubici. Nad našimi hlavami se k ní přidává druhá a společně zamíří k nebesům. Milenci se konečně zase setkávají.

S kým jsme se potkali

Kepke, František, Anežka, Šediváci, Múzy

Etapy

Literatura

Etapa byla zaměřená na básnické umění – proběhla řada soutěží, které vyvrcholily družinkovým kláním básní na téma Je ošklivé počasí a soutěží jednotlivců na volné téma. Nejlepší básně byly pak slavnostně přečteny u táboráku. Jeden večer jsme věnovali Živým obrazům, pro které si letos témata nevědomky vymyslely děti samy. Také jsme absolvovali ilustrátorskou dílnu s velmi zajímavou přednáškou o původu ilustrace a jejích současných velikánech, poté jsme se pokusili ilustrovat čtyři básně Edwarda Leara.

Hudba

V rámci hudební etapy se hrály dvě větší hry – Chatky, které se protentokrát zaměřily na znalosti z oblasti hudby, a Osmiřícovky, kdy si tentokrát místo názvů hor a jejich výšky bylo třeba zapamatovat autory vážné hudby a jejich dílo. Nově byla zakomponována hudební hra, kdy si družinka vždy vylosovala jednu neznámou lidovou píseň, kterou poté měla za úkol zhudebnit, případně si vymyslet choreografii k celému vystoupení. Do hudební etapy také patřil hudební festival (viz dále).

Divadlo a film

V etapě divadlo a film jsme se snažili zabrousit do obou těchto zdánlivě odlišných odvětví.

Svět filmu jsme si přiblížili formou populární hry Videostop (s nezapomenutelným Honzou Rosákem a Karlem Čáslavským), ve které družinky poznávaly ukázky ze světové a české klasiky, akčních a animovaných filmů. Z divadelnictví jsme se věnovali především výrazovému pohybu – dvě studentky pantomimy z HAMU nám uspořádaly zajímavý workshop. Vyvrcholením etapy byla divadýlka, témata byla letos vybírána z hesel na titulních stranách časopisů Premiere.

Příprava muzikálu

Továrníkův zeť

Při usilovném pátrání po minulosti Františka Dřízala jsme v kryptě kadovské kaple objevili fragment scénáře k divadelní hře se zpěvy s názvem Továrníkův zeť. Po scénickém čtení, které realizovali vedoucí, se děti rozhodly, že zkusíme daný text inscenovat. S přípravou nám pomáhala Eva Spoustová, hlasová profesionálka, která s dětmi provedla intenzivní a hravý workshop o technice mluvení a s představiteli všech rolí pak detailně rozebrala text.

Pod režijním vedením Matese se začalo zkoušet na louce v prostoru vymezeném čtyřmi mikinami. Na zkoušení bylo málo času, všehovšudy tři dny. Herci naštěstí s přehledem zvládali své party, takže se zkoušelo intenzivně a dynamicky zpravidla o poledním klidu.

Světová premiéra se konala 19. července v sále kadovské školy, kde proběhla pouze jedna generální zkouška ve zcela novém prostoru, a to těsně před představením. I to děti přese všechnu trému a nervozitu bravurně zvládly. Ti, kteří nehráli, přišli do kadovského divadla ve velké večerní, což krásně dokreslilo atmosféru a podtrhlo kulturnost všeho Loukařstva.

Spoluautorkami scénáře se staly Terka Dublin a Anička Indrová, které napsaly happyend k tomuto fragmentu.

O repríze se uvažuje.

Obsazení

František:	Hanuš
Anežka:	Holína
Mefisto:	Marko
Továrník:	Tomáš Gec
Stařeny:	Dublin a Anča Íčko
Dělníci:	Honza B., Michal O., Péro a Verča V.

Scénář: František Dřízal
 Režie: Mates
 Hlasová spolupráce: Eva Spoustová
 Kostýmy a výprava: Andulka, Simča a Mates
 Technical support: Jakopes a Mařena

Festival

(16. 7. 2011 od 18 hod do 01:30 hod)

Festival se konal u příležitosti 72 let starého a dosud nenaplněného přání Františka Dřízala – kadovského lidového umělce, který jej již nestihnul realizovat. O naplnění nás poprosila Anežka, Františkova milá. Festival nesl oficiální název „**Slavnosti viklanu**“.

Festivalu se zúčastnilo celkem 6 kapel a řada mladých talentovaných performerů, jako například Aleš Bílík, Petr Bureš, sestry Šalamounovy a další.

Festivalem provázel moderátor Mates, v rámci večera proběhlo také vyhlášení dětských porťáků.

Festivalový večer neznal chvíli oddechu, děti, vedoucí a kopa návštěv tančili od začátku do konce, a když netančili, tak je bavily scénky divadelníků, nebo baštili – například párky v rohlíku nebo Darkovu zmrzlinu.

Pro potřeby festivalu jsme udělali speciální úpravy – prodloužení pódia oktagonu, boční plachta jídelny, mixpultstolek.

Účinkující kapely:

Mazací hlava generála maršála – frontman kapely Pavlos a bubeník a kytarista Michal Zezula

Guarana – Martin Havel, Vojta Havel a hosté

JEŠTĚŽES – Jakopes, Přéma a Radovan Pock

Fanfán Tulipán – mladá jazzová kapela s řadou ocenění, např. v soutěži „Mladí ladí jazz“ s frontmankou a autorkou Eliškou Svobodovou

SNC – oceněná např. 1. místem festivalu Porta 2010 s frontmanem Petrem Štikou

Green Småtroll - ocenění Andělem 2010 za ska & reggae v čele s Filipem Kaňkovským

Produkce: Přemek Procházka

Technical support: Míra, Zagál (Igráčci)

Režie: Jakopes

Portfáky získali: Vojta Lavička, Dušan Židlík, Marko Tokar, Hanuš Gočár, Olga Šalamounová, Terka Termerová, Anička Indrová, Vendy Petelíková, Johanka Michalová, Míša Otáhal

Tháliáky získali: Nene Kaláb, Adéla Šedová, Olga Šalamounová, Saša Becková, Hanuš Gočár, Tomáš Gec, Anička Indrová, Matěj Kouša, Dušan Židlík, Jára Jakš

kdo kam volá, kdo co píše, která slovice má
kolik vaje. Je to otravné. Pod kontrolou
jsem taky já, ten šedivec mi vstupuje
klidně bra zaklepání do lodin, asi aby se
ujistil, že nevím něco protistátního.
Budu asi nucený nějak setrnit se zbavit
svého archivu humoresek, písniček a básniček,
i třeba zápisků budu muset ukryt.
Je nebezpečné, mluvit, natož zpívat nebo
píát. Všechno pečlivě rozeberu a schovu
na místa, která rád navštěvuji, ale musím
to udělat brzo rychle. Můj dva přátelé z
Blatné, taky učitelé byli redáctví externí a
odvážně šedivěky napsáno kam, někdo ví
proč a za co. Prý byli otěpu, někde, kde
se to šedivcem nelíbilo.

Najvíce mi na tom šedivém kyhulovce tady
vadi, že začal dotírat na Anišku. Vůak
ona se rada, ale novím ji chcišit!

Nášli mě deníky. Někdo mi musel vidět.
Když va' tento poslední. Muz, jakoby
holky smutně naladily. Něco krásného
se chystá!

vnější formy

S čím jsme se potkali

Truhla s pozůstalostí F. Dřízala

Dovedla nás k ní v rámci prvního vstupu bílá postava z rybníka. Vykopali jsme ji ze země. Truhla obsahovala:

Františkův deník

Deník kadovského učitele a hudebníka Františka Dřízala. Našli jsme v něm mimo jiné píseň, kterou jsme si zvolili za táborovou hymnu. Byl to černý sešit velikosti A5 s bílými rohy. Byl uložen v obalu na film.

Dopis

Byl adresovaný Dřízalovi a datovaný ke dni 25. IX. 1938. Z něj jsme pochopili, v které době se nacházíme.

...dále pak filmovou klapku, výstřižky z novin, známky, mince, dopis ohlašující Mnichovskou dohodu

Žádost od Anežky

Dopis, v němž nás Anežka žádala o uspořádání festivalu. Šlo by o uskutečnění nenaplněného Františkova přání – po dlouhých 72 letech.

Vzkazy

Pocházely od Anežky či Šediváků a měly nás podpořit či nám zabránit v našem snažení.

Atributy tří múz

Pergamen s nápisem Literatura a pštroší brk pro Literaturu, lyra pro Hudbu a maska pro Divadlo a film.

Pozvánka na Slavnosti viklanu

Malý plakátek zvoucí na festival Slavnosti viklanu na kadovské louce se jmény šesti účinkujících kapel.

Znak tábora

Obrázek klapky, lyry, divadelní masky a brku odkazující na jednotlivé etapy – film, hudbu, divadlo a literaturu.

Bodování jednotlivců

Klasická síť nadepsaná KAMU 2011 a ozdobená fotkami slavných českých herců a hereček 20. století.

Bodování družinek

Osm modelů kamery s páskou v barvě družinky.

Rozlišení družinek

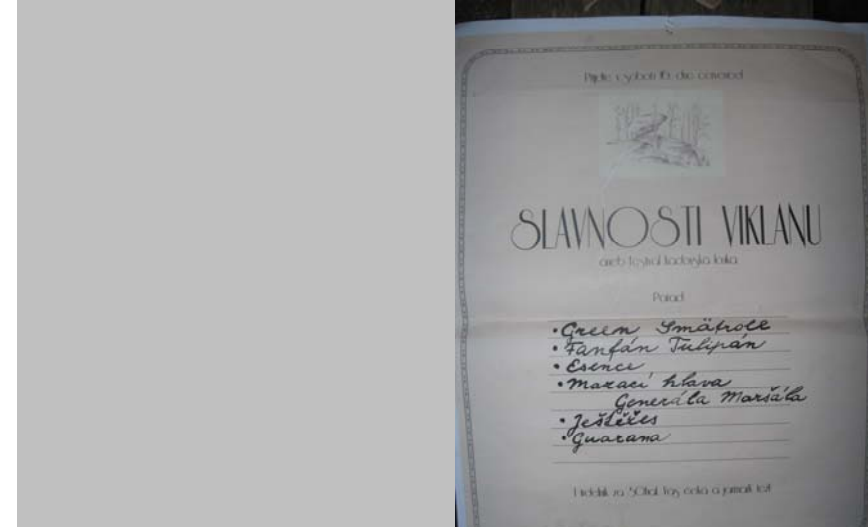
Připínací placka s Loukařem na filmové pásce v poli v barvě družinky.

Listina pamětní

Papír cihlové barvy s předepsaným textem Pro budoucí paměť ... uděluje se ... tato Listina pamětní v Kadově LP 2011.

Malé kamery

Malé usmívající se sádrové kamery, které jsme dostali na konci tábora.

Porťák

Podstavec s drátkem, na kterém je připevněný keramický ptáček.

Divadelňák

Pohár, na jehož horní části je obličej. Divadelňáci i Porťáci zůstali stejní jako loni a předloni, akorát na ně byl připsán rok.

Zpěvníky

Klasické, na obálce fotka scény Národního divadla.

Nástěnky

Odpovídaly etapám (literatura, hudba, film a divadlo, muzikál).

Múzám 1939

Oblečená v bílé
podobáš se víle
na břehu potoka
byla to jen chvíle

Padl lístek jasanu
na krvavý šaty
kdy já se tě zastanu
když máš život vzatý

Padl lístek dubu
na svázaný ruce
ještě chvíli budu
pak mi pukne srdce

Polštářem mechovým nás múzy přikrývají
a písně šeptají do duší

Zaoraný květ
jak mám rozumět
po slepý koleji
kam se řítí svět

Přes prkna dobytčáku ráno nesvítá
a z těžkých mraků neprší

Rozpletenou přízi
vine kolovrat
kolem naší břízy
půjde jiný hrát

účastníci tábora

Družinky podle pořadí (tučně označeni vedoucí družinek)

1. Green Johnny's Warriors (světle zelení)

Tomáš Gec

Izka Bayerová

Jára Jakš

Tomáš Slabihoudek

Kačka Pískle Hamplová

Lea Snížková

Dáda Lamich

2. Antropoid (oranžoví)

Terka Dublin Termerová

Verča Vodilová

Honza Batěk

Honza Talíř Havíř

Matouš Karlík

Honza Kvapil

Kamilka Zbořilová

3. Legionáři (fialoví)

Anička Indrová

Matěj Kouša

Adéla Šedová

Saša Becková

Kuba Ebert

Dušan Židlík

Štěpán Martin

4. Schauspieler (žlutí)

Hanuš Gočár

Míša Červenková

Saša Havířová

Dan Lindovský

Nikita Švarcová

Dáda Nene Kaláb

Matěj Mamut Skuhřavý

5. Partyzáni (modří)

Katka Gecová

Ríša Marek
Pepa Gočár
Filip Vodička
Johanka Michalová
Helenka Kouwen

6. Domobrana (tmavě zelení)

Ája Hrivňáková

Míša Otáhal
Ota Volek
Eliška Morchová
Vojta Lavička
Máťa Ebert
Eliška Bařková

7. Hajehudim (červení)

Olga Šalamounová

Petr Krtek Šimáček
Kuba Hamplini Hampl
Sára Hudson
Tomáš Kratos Kratochvíl
Vendula Vendy Petelíková
Fíla Martin

8. Protektorát a.s. (tyrkysoví)

Marko Tokar

Terka Ebertová
Terka Volková
Adéla Paruchová
Ondra Kůca Kucík
Vašek Petelík
Žofka Morchová

Pořadí jednotlivců: 1. Matouš Karlík, 2. Vendy Petelíková, 3. Honza Havíř, 4. Kuba Hampl – letos se v první desítce umístila jako jediná z nejstarších Verča Vodilová

Vedoucí

HV	Jan Jéňa Štursa
ZHV	Jakub JakoPes Esterka
OV	Jan Balda Balík Mates Nechvátal Šimča Holubová Míša Bayerová Terka Píca Picková Máša Nechvátalová Jírka Balíček Balík Anička Lukešová
Ř	Míra Jakš
Z	Klára Šalamounová
K	Petr Petich Škvor Martin Havel Linda Hudson Káča Hvězdová

Návštěvy týden

Jára, Eloun, Magda Š., Bahnička, Bahno, Bahňata, Mařena, Majda B., Vojta Havel, Petr Pulčík Kubík

Návštěvy

Brouk, Opina, Nora, Wotec, Peřan, Darek, Zagál, Ashley, Pája, Kosa s rodinkou, Baed, Milič, Téra, Přéma, Evička, Letadlo, Monča, Mája B., Káfa K., Aleš, Pantomimky, Eva Spoustová (učitelka z Damu) + Pavel, kapely na festival, Míra st. a Lída Jakšovi

ATROP

táborové střípky

Táborové střípky

- **Jéňa po 25 letech seknul s hlavasováním na táboře.** Bylo to loučení plné emocí.
- Šediváci pořádně naštváli Davida Neneho Kalába. Rozházeli nám totiž tábor! Tábor rozházeli, ale Neneho nerozhodili. Začal okamžitě chodit po táboře a vše vracet na místo. „Ha, jestli myslíte, že nás naštvete, tak to **naštvaný jsme, ale prostě to uklidíme**, blbý Šediváci, uklidíme, no, tak!“ říkal odhodlaně.
- Baldův výchovný okamžik: po čtyřech dnech literární etapy, kdy jsme se dětem snažili vysvětlit, že psát **básničky** je fajn a veliká radost, dostaly to od Baldy děti **za trest**, když měly nepořádek ve stanu.
- Píca kreslila obrázek kachny na hru Statek. Petíšek jí zvědavě koukal přes rameno, najednou k ní beze slova skočil, až se chudák lekla, vyškubl jí obrázek z ruky. „Tak tohle je, kamarádi, kachna podle Terky!“ chechtal se. „No a co, tak jsem ji dlouho neviděla,“ hájila **Píca svůj obrázek kachny se čtyřma nohama**.
- Na úvod diskotéky si vedoucí nacvičili **country tance**. Ačkoliv byli nominováni i někteří hudebně a tanečně nenadaní chlápci, dopadlo to velmi hezky. Přesto se o úvod druhé diskotéky postaraly pouze holky - předvedly **bojový tanec tajemného komanda světelných mečů**.
- Také letos se hrál **Vrch mudrců** a opět jsme padly některé zajímavé odpovědi. Například že:
 „Česká republika sousedí s Irákem a Íránem.“ (Po poradě, před poradou byla málem navržena Velká Británie.)
 „Protektorát je na ochranu jiné země, jak to okupovali.“ (Odpověděla družinka Protektorát a.s.)
 „Hlavní město Estonska je Izrael.“
 „Postava Tety Kateřiny pochází z Příkladů.“
 „Giordano Bruno, Galileo Galilei, Mikoláš Kopernik a Johannes Kepler jsou astronauti.“
 „Depeši nazpíval Medvěd.“

„Máme peckovice, bobule a bobulice.“

„Sierra Leone je zpěvačka či stavba gotického stylu a Sierra Nevada auto či něco v renesanci.“

„Velká trojka je v kontextu druhé světové války buď OSN, Německo a Velká Británie nebo Hitler, Mussolini a Čankajšek.“

„Tupa je 11 a kucet je 12.“

„Držitelé světového rekordu v hodu oštěpem jsou František a Anežka.“

„Otcem Václava IV. byl Jan Hus Burulský.“

„28. října slavíme rozpad Československa, na 28. září připadá významných událostí hned několik: den ČSSR, Sametová revoluce a především úterý.“

■ Na **vyputování** jsme se rozdělili na tři skupiny.

Nejmladší šli na tradiční místo za Vrbnem. Skupina čítala 21 dětí a čtyři vedoucí (Jéňa, Balíček, Síma a Píca).

Střední vyrazili k rybníku za Vrbnem v počtu 14+2 (Anička a Balda).

Nejstarší se vydali k lomu u Defurových Lažan, sestava byla 17+4 (Jakopes, Mates, Majda, Klára).

■ Na táboře jsme ozkoušeli **nové umývárky**, které byly zhotoveny na jaře. Jsou lepší a promakanější.

■ Ráno před sportovní olympiádou právě vstanuvší **Mates šel připravovat skok do výšky**.

Mates od špalku kamsi do davu: „Jak dlouhý mám udělat ty tyče?“

Míra běžící od Alhambry do kuchyně: „No, rekord je 2,74m...“

Mates: „Jako táborovej?“

Nakonec vyhodnotil, že si z něj kamarád střílí, proto tyče udělal o něco menší. Nejvyšší hřebík byl zatlučen na značce 2m.

■ Nejstarší kluk na táboře, Marko, při tábornické olympiádě měl při klasické disciplíně vázání dřevařského uzlu problém. Po sedmi neúspěšných pokusech se obořil na Elišku Bařkovou se zoufalým výrazem ve tváři: „**Dyť si mě to učila takhle...**“ Eliška pokrčila

rameny a beze slova odkrácěla. Za dalších několik neúspěšných pokusů se ho zželelo Johance (9 let) a šla dřevák uvázat.

■ U příležitosti letošních svatbiček nás velmi překvapil oddávající Jack JakoPes Sparrow, když hned první pár, **Hanuše Gočára a Aničku Indrovou, odmítl oddat.**

Důvod byl prostý – dotyčný mladý muž byl již oddán s jistou Olgou Šalamounovou a svazek nebyl nikdy rozvázán. Naštěstí máme na táboře krom jiných jaderných fyziků, herců a doktorů také dvě mladé a nadějně právničky, které rozvod rychle a efektivně vyřídily ve prospěch Olgy, která si tak od soudu odnesla Hanušovy boty a ponožky. Pak už Aničce a Hanušovi nic ve svatbě nebránilo a byli šťastně oddáni.

Druhý sňatek, Terka Ebertová a Tomáš Gec, proběhl naštěstí bez zádrhelů.

■ Divadýlka letos zaštiťoval posel z dálné budoucnosti, **hologram Holly**, který nám jako průvodce nabídl kamarády z Kouzelné školky - loutku Františka (Mates vedený Jakubem), Michala (Balíček), Jiřku Molavcovou (Píca), Dádu Patrasovou (Anička) a Majdu (Klára).

Nedílnou součástí divadýlek byla znělka nazpívaná Baldou. Po jejím zařazení mezi budíčky se stal autor terčem neustálých útoků...

■ Jára Jakš přišel za Balíčkem jeden z posledních dní tábora a ptal se:

J: Balíčku, Terka je tvoje sestřenice, vid'?

B: Jo.

J: **Tak to už jsi děda, ne?** Máta s Kubou jsou totiž její bráchové!

B: Její bráchové to sice jsou, ale moji vnuci těžko...

J: Vždyť jo, já se přěrek, jasně, že jsou tvoji synovci.

■ Vyrobili jsme si ze tří postelí **Zed' vzkazů** a psali jsme na ni, co koho napadlo. Stála opřená o umývárku.

■ Jako svačinu jsme jednou podávali **párek v rohlíku**. Byla to asi premiéra.

■ I letos proběhlo několik **vtipných rozcviček**.

Vydáno v prosinci 2011.

© Loukaři

www.loukari.cz